

indgå sådanne aftaler reguleres dog delvist af direktiver, da aftalerne ikke må stride mod eksisterende direktiver. Hvis en del af en aftale ikke berøres af direktiver, eksisterer der imidlertid ingen begrænsninger i medlemsstaternes muligheder for at indgå aftaler.

For så vidt angår EU/EØS-filialer samt EU/EØS-virksomheder, der udøver finansielle grænsoverskridende tjenesteydelser, gælder som udgangspunkt, at de er underlagt tilsyn i det land, hvor den finansielle virksomhed har hjemsted (hjemlands-tilsyn). I hvilket omfang, danske regler finder anvendelse på disse virksomheder, reguleres efter EU-retlige procedureregler suppleret med indgåede aftaler. På forsikringsområdet er der indgået en egentlig forsikringsprotokol (Sienna-protocol).

For så vidt angår kreditinstitutter suppleres procedurereglerne af bilaterale aftaler («Memoranda of Understanding» (MoU'er)). Formuleringen af bestemmelse er ændret i forhold til den tilsvarende bestemmelse i realkreditloven. Der er ikke med den ændrede formulering tilsigtet nogen realitetsændringer.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet bebyndiges til at fastsætte nærmere regler for filialvirksomhed, der er omfattet af 1. pkt, herunder regler for filialvirksomhed, der ikke er omfattet af § 211, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Sådanne regler er allerede fastsat i medfør af en tilsvarende hjemmel i den gældende tilsynslovgivning. For pengeinstitutmrådet er den gældende hjemmel udmøntet i bekendtgørelse nr. 590 af 12. juli 1999, for fondsmæglersområdet i bekendtgørelse nr. 696 af 22. juli 1999, for realkreditområdet i bekendtgørelse nr. 683 af 8. oktober 1991, og for forsikringsområdet er hjemlen udmøntet i flere bekendtgørelser.

Stk. 3-4 angiver i hvilket omfang gensidige forsikringselskaber og tværgående pensionskasser er omfattet af lovforslaget.

Stk. 5 svarer til en lignende hjemmel i den gældende lov om forsikringsvirksomhed, som er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1019 af 15. december 1999. Baggrunden for bestemmelsen er, at direktiverne på forsikringsområdet kun omfatter direkte forsikring og dermed ikke hverken genforsikring eller coassurance.

Til § 2

Stk. 1 indeholder definitioner af en række begreber til brug for forståelsen af lovforslagets bestemmelser. Definitionerne af kreditinstitutter, finansieringsinstitutter samt moder- og dattervirksomheder svarer til definitioner i EF-direktiver, jf. bilag 1. Definitionerne i nr. 1 og nr. 7-10 er nye i forhold til den gældende tilsynslovgivning.

I *nr. 1* foreslås der indført en ny fælles betegnelse, »finansielle virksomheder«, for de virksomheder, som lovforslaget finder anvendelse på. Ved finansielle virksomheder forstås herefter fondsmæglerselskaber, forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, pengeinstitutter samt realkreditinstitutter.

Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk (FIH) er ikke medtaget i opremsningen, da det foreslås at lade FIH omfatte af de generelle regler for pengeinstitutter, jf. § 84. Dette skyldes, at virksomhedsområdet for FIH er blevet udvidet, senest ved lov nr. 393 af 30. maj 2000, således, at FIH stort set har fået mulighed for at tilbyde de samme ydelser som pengeinstitutter.

Den foreslåede definition af finansielle virksomheder stemmer ikke overens med den nuværende brug af begrebet i bank- og sparekasseloven og realkreditloven, hvor begrebet yderligere dækker over finansieringsinstitutter og associerede virksomheder.

De enkelte typer af finansielle virksomheder i litra a)-d) svarer til de virksomhedsbegreber, som er omfattet af bank- og sparekasseloven, lov om fondsmæglerselskaber, lov om forsikringsvirksomhed og realkreditloven.

Det følger heraf, at foretagender, der i medfør af lov om forsikringsvirksomhed § 2 er undtaget fra lov om forsikringsvirksomhed, heller ikke er omfattet af dette lovforslag.

Nr. 2 definerer kreditinstitutter og er i overensstemmelse med EF-direktiver herom, jf. bilag 1. Begrebet vil i Danmark i praksis dække pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som disse er defineret i bank- og sparekasseloven og realkreditloven. Kreditinstitutter foreslås dog medtaget i lovforslaget som en selvstændig definition, da begrebet i EU-retlig forstand er bredere. Definitionen har således primært betydning i forhold til forslaget § 64, stk. 2. I forhold til den nuværende definition i realkreditloven sker der en udvidelse, idet definitionen nu foreslås at omfatte dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter, mens realkreditloven alene omhandler dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter.

Omfattet af betegnelsen finansieringsinstitut i *nr. 3* er f.eks. leasingelskaber og factoringselskaber. Endvidere vil fondsmæglerselskaber, som efter nr. 1 er finansielle virksomheder, også være omfattet af definitionen af finansieringsinstitutter. Kreditinstitutter, jf. nr. 2, kan ikke være finansieringsinstitutter.

Definitionerne i nr. 4, 5 og 6 af en moder- og dattervirksomhed og af en koncern svarer indholdsmæssigt til den nuværende § 37 a, stk. 1-3, i bank- og sparekas-